

[Ib Christensen]

det nordiske samarbejde og tillægger det afgørende betydning for Danmark. Dette dagsordensforslag, som jeg skal fremsætte på vegne af retsforbundets folketingsgruppe, lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget fastslår, at Danmarks deltagelse i det nordiske samarbejde må have førsteprioritet i forhold til vort lands deltagelse i andet europæisk samarbejde, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Arne Melchior (CD):

CD har aldrig lagt skjul på, at vi anser glæden ved og interessen for det nordiske samarbejde som et helt naturligt og selvfølgelig supplement til den begejstring, vi lægger for dagen, når det gælder det europæiske samarbejde. Vi ser på ingen måde noget modsætningsforhold heri, men altså noget supplerende, og jeg skal straks understrege, at vi finder, at Danmark har en ganske speciel rolle at spille som det eneste specielle medlem af begge disse samarbejdsforhold og derfor har ganske særlige opgaver, som vi i hvert fald i en række år har løst på en måde, som jeg ved har aftunget respekt hos vore nordiske broderlande.

Jeg har i år for første gang haft lejlighed til som suppleant at overvære en række af Nordisk Råds møder, der foregik tidligere på året her i huset, og jeg må sige, at de ikke var med til at sætte min begejstring op, men jeg kan dog tilføje, at den er så stabil, at den heller ikke blev sat ned. Jeg følte, at formen nok må være meget besværlig for dem, der deltager mest aktivt i den.

CD har derfor den opfattelse, at der skal rationaliseres, ikke for at beskære, ikke for at formindske, men for at gøre arbejdet mere meningsfyldt. Der var en lang række af de dagsordenspunkter, der findes normalt og altså også i år på Nordisk Råds dagsordener, som simpelt hen ikke egner sig til den form for samarbejde.

Vi tror derfor, at det nordiske samarbejde er kommet ud over det stade, hvor man be-

høver at foretage sig en hel mængde, holde en mængde taler, komme med en mængde resolutioner, lave en hel masse overflødige småbeslutninger for ligesom hver gang på ny at bevidne sin hengivenhed for den nordiske tanke. Vi tror, det hæmmer mere, end det gavner, og vil anbefale en forenkling, således at vi en gang for alle har konstateret det, som jeg tror man både i vore lande og ude omkring i verden ikke nærer nogen tvivl om, og som det derfor ikke er nødvendigt med disse gentagne hurraråb om, nemlig at det nordiske samarbejde er noget, man naturligt går ind for.

Vi tror, man skal koncentrere sig om nogle færre ting. Hvis man satser på 5, 6, 7 store områder, hvorunder jeg især vil pege på energi- og eksportsamarbejde, tror jeg, at den praktiske udformning af nordisk samarbejde vil komme betydeligt længere.

Vi ser ikke på aftalen mellem Norge og Sverige som en hindring for noget nordisk samarbejde. Vi tror ikke, der ligger et faremoment deri, snarere ligger der en fare i, hvis man, som flere ordførere har været inde på, hver gang forventer, at for at noget kan føres ud i livet, så skal det være godt for alle, så skal alle kunne stemme for det.

Vi føler ikke, at et samarbejde mellem flere nationer behøver at være til hinder for et samarbejde bilateralt mellem to eller tre af disse flere nationer. Vi føler, at den norsk-svenske aftale – som det i øvrigt ikke er vores absolutte pligt og opgave at have nogen bedømmelse af – er et sundt led i en udvikling af nordisk samarbejde.

Men jeg vil da også indrømme, at jeg tror, at vi uden at kunne blive beskyldt for at trænge os på kunne komme nærmere ind i dette samarbejde. Jeg er overbevist om, at de har brug for os, såvel som vi har brug for dem. Ude i verden ved man jo ikke så forfærdelig meget om Skandinavien. I oktober sidste år så jeg i New York en aften et af disse meget populære spørgeprogrammer i amerikansk TV, og det drejede sig om ganske mange penge, da der blev stillet følgende spørgsmål: »Der findes en sovs, om hvilken jeg kan oplyse, at den er gul og opkaldt efter et lille skandinavisk land. Hvad hedder sovsen?« Jeg skyndte mig at tænke ihærdigt, for jeg skulle jo gerne som skandinav kunne komme denne svarer i forkøbet. Men jeg var ikke kommet ret langt i mine overvejelser,